

NYING

MEDLEMSBREV FÖR GUSTAF SCHRÖDER-SÄLLSKAPET

Kring Gustaf Schröders

NYING

Innehåll:

- *Kallelse*
- *"Inne i den Svenska skogen".
Nyupptäckt berättelse
av Gustaf Schröder*
- *"Geografisk och
kronologisk översikt"*
- *"Gustaf Schröder
på skidor"*
- *"Schröders köp av Lok-
bodarna i Älvdalen"*
- *I huvudet på ordförande
angående sällskapets framtid.*
- *"Schröder-Shoppen"*
- *"Börsen"*

Karmenkynna

Kallelse till Årsmötet 2018

Årsmöte Gustaf Schröder-Sällskapet

Lördagen den 2 juni 2018 på Lekvattnets Hembygdsgård Karmenkynna, Lekvattnet, Torsby Kommun, Värmland.

Program

09.30 Samling för styrelsen

10.00- 11.00 Styrelsemöte

11.00 Årsmöte

ca 12.00-13.00 Lunch (Motti och fläsk, 130 kr/pers inkl. lingondricka, kaffe, kaka och guidning av hembygdsgården)

ca 13.00 till Finnskogscentrum. Visning och guidning.

(Inträde + guide 50 kr per person)

Ca 14.30 Åter till Karmenkynna, för "fika" och visning av Hembygdsgården.

OBS! Anmälan om deltagande till Göran Bergman via e-post goran@gbergman.nu eller SMS 070-265 80 90 senast den 30 maj! Detta för att kunna uppskatta matåtgången!

Hitta hit: Från väg E45 i Torsby, följ avtagsväg E16 mot Kongsvinger. Efter 24 km är du i Lekvattnet! Sväng upp till Hembygdsgården som ligger till höger. Skylt finns vid vägen.

Gustaf Schröder-Sällskapet nu på Facebook

Välkommen att gilla Sällskapet! Välkommen även att göra ett eller flera införanden!

"Inne i den svenska skogen"

(av Gustaf Schröder)

En dag när jag kom till posten fick jag ett oväntat paket som legat där under en tid på grund av en felaktig adressering. Blev glatt överraskad när jag öppnade paketet och fann en gammal bok med titeln "En bok om Sverige" från 1893 full av små berättelser från olika delar av vårt avlånga land vilka sammanställts av bl.a Richard Bergström (1823-1893) som då var Bibliotekarie vid Kungl. biblioteket i Stockholm. Det var samma Bergström som 1894 gav ut "Ur Tidskrift för Jägare och Naturforskare" eller "Jägareförbundets gamla tidskrift" som den då också kallades. Den utkom alltså året efter hans frånfälle.

Boken hade skickats av en god vän som i den hade hittat en berättelse om Dalarna författad av en "Bergman" och undrade om det möjligen var någon förfader eller annan släkting till mig. Så var det nu inte men däremot hittade jag tre bidrag signerade Gustaf Schröder! Vid en närmare betraktelse av innehållsförteckningen kunde konstateras att två av dessa var efter Gustaf Schröder och således tagna ur andra böcker medan däremot den tredje var af Gustaf Schröder och därför särskilt intressant då den verkar vara skriven enbart för denna bok! Här återges nu detta avsnitt som troligen inte publicerats i något annat sammanhang varken förr eller senare.

– När man under en jakt, t.ex. älgjakt, står på håll, blir det understundom rätt enformigt. Iakttager man vad som tilldrager sig runt omkring en, kan likväl en lång stunds väntan medföra ett och annat av värde för betraktaren. Han förnimmar något av naturens undandolda liv och kan lära, att den odödliga anden i detta liv, där blott styrkans rätt gäller, där alla är i ständig strid med alla, där det som ordspråket lyder, överallt är "hund på hund", icke finner den frid han åtrår. Ett djupare inträngande i naturens liv skall sedan lära honom att naturens Herre har utvägar att lindra de kuvades smärtor, och att barmhärtigheten inte saknas på det stora slagfält som kallas naturen.

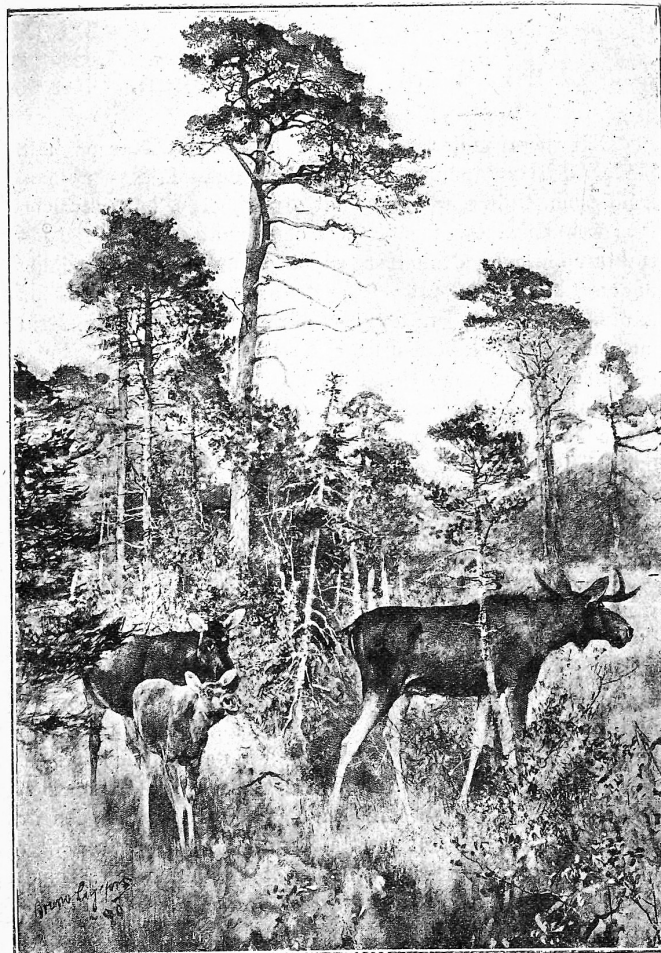
Sedan man väl intagit sin plats och en längre stund suttit orörlig blir det snart liv omkring både på marken och i träden. Först börjar det prassla litet och då ögat vändes efter det ser man skymten av en liten markmus, vanligast näbbmusen; hon tittar fram ett ögonblick och är som genom ett trollslag försvunnen för att i nästa ögonblick åter visa sig; strax därpå är de två, stundom flera, de komma alldeles inpå stenen, sätta sig och se förvånade ut. Sedan komma de närmare och närmare. Följ dem då med ögonen och se i närmaste fura, den med grova barken; där finnes en spiralformad gång ett stycke uppåt stammen och den är delvis nyss tillkommen! Se nu hur den lille gnagaren kilar upp i den och strax är han i fullt arbete med att gnaga sig högre och

högre upp. Snart är han vid en djupare räffla i barken, nu kilar han ner och med kamraternas hjälp drager han upp en fröfull liten tallkotte. Detta är ett styvt arbete men slutligen har han den uppe och se, den passar väl in i den gnagda gången och sitter där fast och säkert. Vad är meningen? Jo, tallkotten bliver hans nödbröd på vintern, ty om – något, som ibland händer – snö kommer på våt mark och det därpå töar, blir av snön ett mos och om då frost inträffar, är det is över hela marken och de stackars små mössen äro utan mat. De knoga och arbeta på isen men den är hård och tjock, kottar och gräs äro oåtkomliga. Då söka de små djuren den gamla furan och där sitter kott vid kott i den gnagda rännan, fri från is och innehållande goda och närande frön och livet är för en tid räddat.

Men vad är du för en tumslång guling som ser ut som ett upp- och nervänt U, med fötter i båda ändar? Jo, en mask. Han reser sig upp kastar sig framåt, flyttar andra ändan till den första och kommer så rätt raskt utefter det den gamla liggande trädstammen. Vad kan han ha för bestyr här? Åh, bor du i den stora mjuka svampen därframme? Men tyst, där ljuder ett knappt märkbart "si, si"! Strax blir gulingen orörlig uti sin U-form. Håll dig nu stilla lilla guling! Men vad hjälper det? Du har din buse. Det är "Tummeliten"; han kommer lätt hoppande utefter den gamla stammen med sin lilla rörliga stjärt rätt i vädret. Du ser nog hans pigga små ögon och ve nu ser han dig, guling, och med ett hopp och ett par halva vingslag är du försvunnen i Tummelitens lilla uppspärrade mun. Tummeliten är viss om att du har bröder släkt och vänner, därför hoppa han framåt stammen, flyger små bitar, sätter sig och spejar åt alla sidor. Nu är han vid det gamla trädets topp; akta dig, Tummeliten, hoppa ej upp på de höga kvistarna! Jo, nu är du där! Ja, där kom han, snabb som tanken den gamla höken; stackars lilla Tummeliten, du hann ej ens uppgiva ditt sista lilla svaga "si, si", allt var borta inom en sekund! Huj! Där kom en varm liten vindpust och med den en obehaglig, vämjelig lukt; den verkar oroande. Var uppmärksam, var tyst och bruka dina sinnen! Ah, där ett litet, helt litet rassel och en svag rörelse märkes mellan de små ljungkvistarna och de glesa grässtråna, just nära de små mössens väg. Håll nu ögonen där! Ja, se där glimmar något. Möjligen spritter du till ty där ligger han, "fjällfisken-ormen". Det lilla glänsande huvudet något höjt över marken, den utsträckta långa kroppen väl dold mellan ljungen. Stilla ligger han som om det ej finnes liv i honom. Tålig och stilla ligger han där tills den lilla råttan kommer kilande; men då, hastigt som blixten, träffas hon av det lilla huvudet, vilket nu kan ses som blott ett otäckt gap. Där hänger hon, ännu rör sig den lilla svansen och de små benen

tills hon småningom försvinner allt under det ormens hals vidgas och hon befinner sig i odjurets mage. Ännu tåligt bidande ligger ormen en stund orörlig tills han makligen förflyttar sig till den kala, varma stenen som uppsticker en smula ovan ljungen och där lägger han sig stilla och nöjd synbarligen njutande av att vara mätt samt av värmen från stenen och solgasset. Men snart är hans tid ute för nu upphäves ett gällt ljudande ”piju”; ”piju” svaras från flera håll, det är vråkarnas förmid-dagsjakt. En ordentligt ordnad skallarm, flygande strax ovan skogstopparna i sakta mak och uppgivande sina hemska jaktrop kommer allt närmare och närmare och ve den unghare eller fågelkull som är i rörelse och ej nog döljer sig för den väl-ordnade och övade jägarska-ran, vilkens blickar tyckas kunna genomtränga skogens dunklaste gömslen. Ah, du goddagspilt på den varma hällen! Äntligen hör du i din dåsighet jaktropet, ringlar ut dig och tager till flykten; du var för långsam, vilade alltför länge – ett vinande ljud, en brun strimma, ett par utsträckta vingar och några slag med dem och den lilla råttans baneman slingrar sig i vråkens klor, svävande i luften, för att i nästa bästa torrfurutopp bit för bit bliva sönderhackad.

Älgfamilj. Teckning av Bruno Liljefors

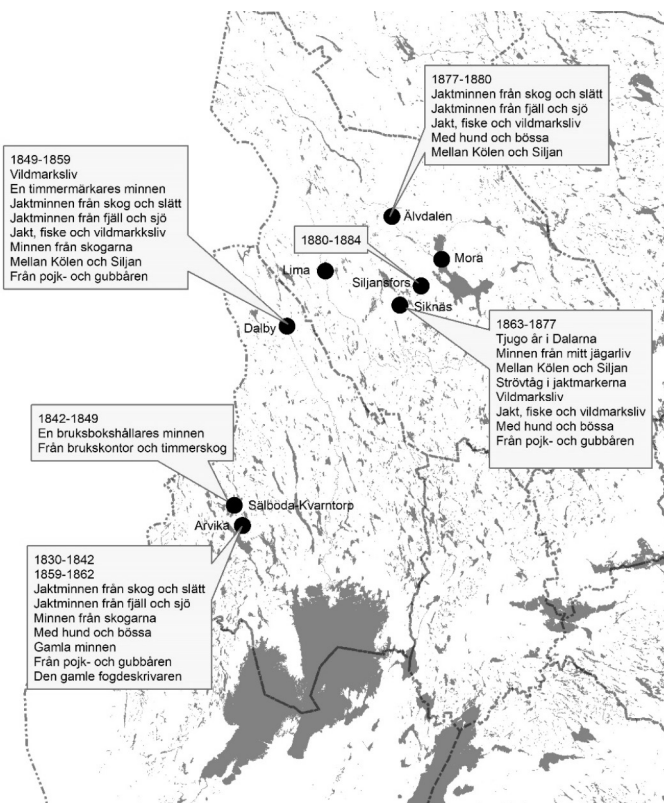

Geografisk och kronologisk översikt över Schröders böcker

Kartan konstruerad av Christer Karlsson, Sollerön, 2018-04-11

För den som vill lära känna Gustaf Schröders böcker kan det vara bra att känna till vilken tidsepok som beskrivs, och vilka platser det handlar om. I kartan här nedan har jag gjort ett försök att reda ut detta, utan att göra anspråk på att vara komplett. De flesta av Schröders böcker innehåller berättelser från olika geografiska platser och tidsepoker, men det går ändå att grovt sortera detta. Jag har tagit med de böcker som handlar om arbete, jakt och friluftsliv, men utelämnat de fyra böckerna om skogsfinnarna, som är en romansvit med dokumentär bakgrund. Förutom bostadsorterna är Mora och Lima medtagna i kartan. Mora och Mora hotell nämns t ex i många av de berättelser som utspelar sig i såväl Siknäs-Venjan-Sollerön, som i Älvdalen-Särna. De berättelser som handlar om tiden i Dalby utspelar sig i ofta i gränstrakterna mellan Västerdalälven och Klarälvsdalen, dvs mellan Dalby och Lima.

Kartan visar samhällen som Gustaf Schröder bodde i under perioden 1830-1884. Dessutom visas vilka böcker som är speciellt intressanta för dessa platser och för den tid han bodde där.

Gustaf Schröder på skidor

Del 1 -Utför Trysilfjället. Johannes Ainegren

Genom såväl sitt arbete åt olika skogsbolag som genom sitt stora intresse för jakt kom Gustaf Schröder att färdas ett stort antal mil på skidor under sina många år i skogarna. Som skidintresserad tycker under-tecknad att det kan vara värt att ägna skidåkningen på Schröders tid lite extra uppmärksamhet.

Gustafs första övningar som skidlöpare skedde under ungdomsåren vid ett av de västvärmländska bruken, där han fick lära sig konsten av en annan yngling, Finn-Jan från Bogen och av finsk härkomst. Löpskidan han använde var gammal och hade legat i ett upplag med ett hundratal andra under en loge där de enligt muntlig tradition hade hamnat efter att ha brukats av en trupp soldater från Västerbotten under någon av ofrederna.

Skogsborna i Värmland använde på den tiden skidor av ett gammalt utförande med en lång och smal löpskida på ena foten och en kort och bred skida, kallad andur, på den andra. På löpskidan gled man framåt och med anduren, som skulle ha gott fäste och kunde vara klädd med skinn, sparkade man sig framåt. Fördelarna med dessa olika typer av skidor ska ha varit att man kunde ta sig fram även i starkt motlut utan att skidorna började halka bakåt, samt att man också stod stadigare då man var tungt lastad eller skulle dra en pulka efter sig.

I förbifarten nämns i en jakthistoria från gränsen mot Norge att normännen till skillnad mot svenskarna åkte på två likadana löpskidor, som alltså i funktion bör ha fungerat ungefär som moderna skidor. Mot dessa skall de svenska jägarna med sina skidor ha haft besvärligt att reda sig i flack och lättåkt mark – men när man sedan kom in i mera kuperad och oländig terräng fick snart svenskarna övertaget och norrmännen blev långt efter.

Gustaf tycks ha haft goda anlag för skidåkning. När han kom till Norra Värmland som virkesuppköpare och fick följa med härdade skogskarlar på älgjakt oroade han sig för om han skulle kunna följa med i jakten eller bli frånråkt. Oron visade sig dock vara obefogad och redan under sin första älgjakt på skidor i Norra Värmland, norr om Uggelheden, fällde Gustaf en älgdjur.

I sina böcker nämner Schröder många prestationer utförda på skidor, sådana han själv varit med om och även sådana utförda av andra. Några uppgifter om regelrätta skidtävlingar har inte undertecknad sett i något av Gustafs nedtecknade minnen, så det kanske är troligt att några sådana inte förekom i Värmland och Dalarna vid denna tid.

Men en skidtur som är av tävlingskaraktär återger han i episoden Utför Trysilfjället, i boken Jaktminnen från fjäll och sjö från 1890. Upprinnelsen till denna episod var att man under en vistelse i Trysil i sällskap med en samling norrmän kom att diskutera huruvida det var möjligt att med skidor åka ner för Trysilfjällets brantare sida. Då som nu fanns

det en stor rivalitet mellan Sverige och Norge och då Gustaf yttrade att det nog var fullt möjligt att åka ner för branten hettade det till och den sturskaste av normännen svarade att ”der ingen nordman rest på ski reser heller ingen svensk”. Sagt och gjort, det blev på stället bestämt att man skulle försöka omgående och hur den resan sedan avlöpte kan man alltså läsa om i boken som för övrigt är sällskapetets nyutgåva för 2017. Det hela sågs som rena självmordet av flertalet åskådare, men att historien slutar bättre för svensk del än mången skidtävling under modern tid kan jag nog dock avslöja.

Den som testat att åka skidor ner för Trysils brantare skidbackar i moderna tid vet att det även med dagens utrustning inte är någon barnlek. Att göra det med den tidens utrustning under praktiskt taget störtlopp måste verkligen ses som en bedrift! Gustaf måste även ha varit ganska stolt över sin prestation, för just den här historien om skidturen upp och ner för Trysilfjället gick det även att få honom att berätta om i en del publika sammanhang senare.

Trysilfjället i modern tid.

Schröders köp av Lokbodarna i Älvdalens kommun

Nedtecknat av Christer Karlsson, Sollerön.

Gustaf Schröder flyttade till Älvdalen våren 1877. Han var då anställd av Trebolagen, en kartell som hade bildats den 1 maj 1876 av skogsbolagen Bergslaget, Korsnäs och Kopparberg-Hofors. I Älvdalen pågick storskiftet, och ett av Gustaf Schröders första projekt i Älvdalen var att köpa fåboden Lokbodarna inkl. byggnader, åker och slog (betesmark). Köpet gjordes den 5 juli 1877 och säljare var jordägare i Östnor, i Mora kommun. Jag har inte utrett varför Lokbodarna (se karta) ägdes av Morabor, men troligen har detta ägande anor från den tid Älvdalen var en del av Mora socken (fram till 1586). Köpet var en spekulation i att skog skulle tilldelas denna mark vid storskiftet.

Schröder köpte för Trebolagens räkning 5,6 hektar mark för summan 6207 kr och 45 öre. Se avskriften av köpebrevet här nedan. I den avskrift som Anders Romson i Östnor har i sin ägo, saknas köparens underskrift (Schröders namnteckning). Som säljare står 24 olika familjer med totalt ca 30 namnteckningar. Dessa namnteckningar har jag inte tagit med i avskriften här nedan. Samma dag som köpebrevet undertecknades (5 juli 1877) skrevs ett arrendekontrakt, där nio av säljarna fick rätt till åtta veckors sommarbete för sammanlagt 19 kor. Ersättningen till Trebolagen bestod av att man lämnade spillningen från kreaturen till bolaget samt att man efter andel skötte inhägnaden av fåboden.

Kontraktet gällde varje sommar ”till den tid pågående Storskifte uti Elfdals Socken blifvit utstakadt”. Detta är svårtolkat eftersom kartan över fåboden upprättades 1878, medan bydelningen av inägorna fastställdes 1884. Markägarna fick tillträde till sina inägor den 17 maj 1886, men förrättningen fastställdes först den 28 november 1887. Bydelningen av skogsmarken fastställdes den 25 februari 1888, och storskiftet avslutades den 3 december 1889 (Adde 1895). Vilket av dessa datum tolkades som bortre gräns för arrendekontraktets giltighetstid? Jag har ingen uppgift om hur många somrar som arrendatorerna utnyttjade sin betesrätt, eller om några stridigheter om kontraktets tolkning uppstod. Se avskrift av arrendekontraktet här nedan.

Under 1800-talet, och speciellt dess första hälft, var skogsbetet inte helt okomplicerat, bland annat på grund av att björnar rev många kor. Det framgår t. ex. av följande berättelse från Lokbodarna, som nedtecknades i början av 1900-talet av Erik Romson, farfar till uppgiftslämnaren Anders Romson i Östnor:

”Aron Majt Ersdotter i Östnor född år 1812 (1806?), död år 1882, änka efter Matts Morell i Östnor, och farmoder till Anders Morell i Östnor, bodde i n.v. Finngård där mellanstugan står i trädgården. ”Gätade” i Lokbodarna under 12 (13?) somrar. Under denna tid blevo

10 kor rivna av björnen, därav 5 st kor under samma sommar och tillhöriga samma familj, neml. Skeri eller s.k. Tunsgården. Den femte kon, en kviga, kom hem, men illa riven. Denna kviga var den enda som blev kvar för sagda familj. Folk som var ute och leta efter korna funno dessa, en efter en, ihjälrivna med juvren bortslitna. Björnen hade övertäckt korna med mossor. Björnen anföll i regel kor som voro dräktiga och rev ut fostret som han åt upp, men lämnade kon åt sitt öde. Det hände att björnen kom farande in i kreaturshopen och rätt på den dräktiga kon, då hjorden var samlad å sovholen. Ovannämnda gumma berättar att hon på detta sätt mistade sin enda ko en gång”.

Historien med de fem rivna korna, som Aron Majt Ersdotter berättar här ovan utspelade sig troligen 1833. Årtalet kommer från en annan historia som sannolikt återger samma händelse. Även denna händelse nedtecknades av Erik Romson, som hade fått den berättad av Anders Morell i Östnor:

År 1833: Björnen nedslog 4 st kor som tillhörde en och samma familj. Platsen. Lillmyran vid Lokbodarna i Älvdalen. De rustade sig att tillvarataga korna som björnen efter sin vana trogen grävt ned i mossan sedan han, Björnen, uppätit kornas tunga och juver. Det var under slättertiden så att folk ej hade tid övrig att fara ifrån arbetet, och endast två man, Klockar Anders Mattson eller ”Rudgubben” som han kallades i öknamn, samt Pellas Erik Ersson med öknamnet ”Sjärnspegubben”. Den senare tog sin gamla lodbössa som jaktvapen, vilken laddades med dubbelt skott genom att ovanpå blykulan stoppa in en gammal harvpinne. Komna till platsen där korna voro, befanns Björnen där, men lyckades fly innan jägarna hunno skjuta.

Jag har letat i Schröders böcker efter någon historia där Lokbodarna nämns, men inte hittat något. Om någon läsare av denna berättelse hittar ett sådant omnämnande vill jag gärna få veta det. Beträffande björnens förekomst i Dalarna, berättar Gustaf Schröder om många björnmöten under sin första tid, dvs. från 1863 och fram till början av 1870-talet. Därefter minskade björnstammen snabbt på grund av den intensiva jakten (Schröder 1909). Detsamma gällde varg och andra rovdjur.

Hur lyckat var köpet av Lokbodarna för Trebolagen?

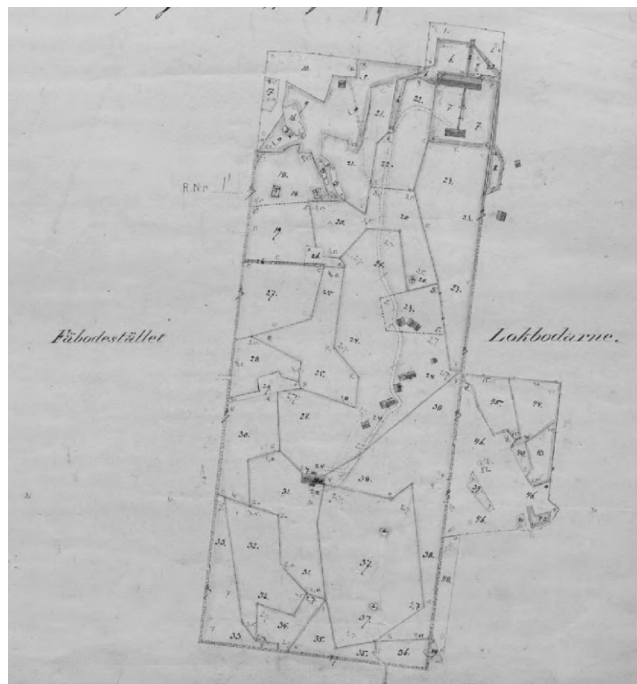
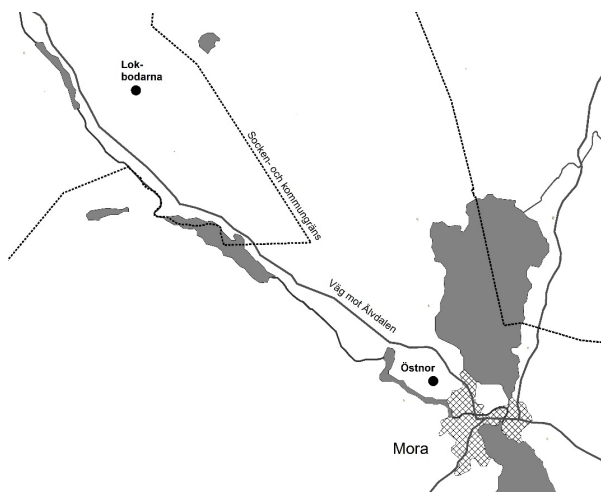
I jubileumsskriften ”Bidrag till kännedom om Korsnäs skogars historia” har Korsnäsdirektören Wilhelm Ekman (Ekman 1918) kommenterat detta köp, vilket här citeras:

"Den i många trakter av landet vanliga seden att inköpa och uppodla jord för att sedan därtill fordra skogsanslag, förekom nog även i Dalarna, men Bolagen gjorde härpå icke några större förtjänster. Det enda odlingsförsök, som verkligen skedde, utfördes av B.K.H. (Trebolagen) i Lokbodarne i Elfdalen och var detta av mycket nedslående ekonomiskt resultat, vilket framgår av nedanstående tablå, som uppgjorts af Inspektör G. Schröder, vilken utförde odlingen.

Inköpspris för jorden	7412:00
Odlingskostnader 1877	529:32
Odlingskostnader 1878	9212:72
Byggnader 1878	5717:81
Kompletteringar och gödsl.	8322:77
<u>Räntor och omkostnader</u>	<u>2302:38</u>
Summa	33500:00

<u>Avdrag för jordvärde 20 tld</u>	<u>8000:00</u>
Summa	25500:00
<u>10 års räntor</u>	<u>15300:00</u>
Summa	40800 kr

Man hoppades då erhålla 200 tld (1 tunnland = ca 0, 5 hektar) skog, varå beräknades 39 360 st stockar. Värdesättas dessa till 1 kr per styck eller samma pris som vid det samma år skedda Grådaköpet, skulle affären ungefär jämnt ha gått ihop. I en not till kalkylen säges dock, att man påräknar 52800 timmer. Då har affären ju varit passabel. Men jämföras kostnaderna, som dock gingo till 200 kr per tld med det förhållandet, att man i Elfdalen under denna tid kunde köpa odlad jord med skogsanslag för 10-30 kr per tld, så var det klart att dylika odlingar ej skulle fortsättas. Sannolikt vore de odlingar som gjordes i Särna betydligt mer lönsamma. De voro ytterst ofullständigt gjorda, men skogsanslag erhöles, hvarmed målet var vunnet. I fler fall har Korsnäs sedan förvärvat dessa och har därför att dragas med följderna både i form af stora skogsanslag och klena jordbruk"

Storskifteskarta över Lokbodarna upprättad år 1878

Köpebref

Till Stora Kopparbergs Bergslag, Korsnäs sågverks Aktiebolag samt Kopparbergs och Hofors Aktiebolag eller dess rättsinnehavare försälja undertecknade nedanstående egendomar bestående av det antal snesland och bandland åker och slog, som här nedan finnas antecknade, jemte därtill fallande skog och öfriga förmåner; belägna uti Stora Kopparbergs län, Elfdals socken och fäbodestället Lokbodarne att genast av köparna tillträdas, emot en öfverenskommen och denna dag erlagd köpesumma af Sex tusen tvåhundra sju (6207) kronor 45 öre, och som härmed qvitteras; alltså afhända vi oss nämnda jordlotter med allt hvad dertill lydt och förvärfas kan, och tillegna desamma ofvanskrifna Bolag att dermed styra såsom med all annan deras lagfångna egendom och förbinda oss stånda harmnt? enligt Lag. Mora den 5 juli 1877.

Areal försålda egendomar						Köpesumma	
Åker			Slog				
Snes-land	Band-land	1/100 meter	Snes-land	Band-land	1/100 m	Kronor	ören
186	6	91	256	6	94	6207	45

(24 ägolotter listade)

Karta som visar att Lokbodarna ligger ca 25 km NV om Östnor (Mora). Gränsen mellan Älvdalen och Mora socken (kommun) ligger mitt emellan.

Arrende kontrakt

Härmed bortarrenderar till den tid pågående Storskifte uti Elfdals Socken blifvit utstakadt, till:

Erik Matsson Morell 8 veckors Sommarbete i Lokbo fäbodas för

Erik och Mats Carlssöner 3 kor

Bogg Aron Aronsson 3 kor

Rombo Anders Aronsson 3 kor

Katrin Anders Olsson 2 kor

Skeri Aron Aronsson 1 ko

Margit Ersdotter Morell 2 kor

Bogg Anders Persson 2 kor

Finn Anders Andersson 1 ko

Jemte bergningsrättigheten frå de jordlotter uti Lokbo Fäbodas ofvannämnde personer enl. specifikation i Köpebref af denna dag försåldt till nedannämnde Bolag; emot att arrendatorerna till egaren lemnar den gödsel och spillning som faller af ofvannämnde kreatur, och efter andel deltager uti stängsel af fäboden. Arrendatorerne ega att uti de hus som å egendomen finnes inlägga blifvande skördar samt att under valltiden åtnjuta husrum och mjölktrum. Egare äro dock oförhindrade att utan ersättning låta verkställa odling och utsäde, hus förflytta till eller ifrån bortarrenderade jordlotter m.m. som för hela egendomens försättande i ett godt skick nödigt är eller blifver.

Å Falu Bergslag, Korsnäs Sågverks Aktie Bolag
samt Kopparbergs och Hofors Aktie Bolags vägnar.
Elfdalen den 5:te Juli

G. Schröder

På kontraktets baksida fortsätter kontraktet:

Med å andra sidan stående kontrakt förklara vi oss till alla delar nöjde och hafva vi deraf hvarsitt exemplar tagit som för att gälla.

Mora den 5 juli 1877

På en gång närvarande Wittnen

Wilh. Pallin & Halfward Jönsson

Arrendatorernas namnteckningar:

Rombo Aron Aronsson, Bogg Aron Aronsson, Katrin Anders Olsson, Erik Matsson Morell
Eric Carlson, Mats Morell, Hinders Sven Svenson för Majt Ersdotter Morell enl. fullmakt,
Bogg Anders Persson, Brodren Erik Persson, Finn Anders Andersson

Referenser:

- Akt 20-Älv-25, Lantmäteriet.
- Avskrift av köpekontrakt och arrendekontrakt, samt muntliga och skriftliga uppgifter som lämnats till mig av Lars Aronsson, Mats Morell och Anders Romson i Östnor.
- Adde, A. 1895. Anteckningar rörande Storskiftes- och Afvittringsverket i Dalarne m. m. jemte åtskilliga kulturhistoriska anteckningar från denna tid.
- Schröder, G. 1909. Vildmarksliv, sidorna 84-88 "Frid för björnarna" (Nytryckt 1991 av Schrödersällskapet).
- Wilhelm Ekman 1918: Bidrag till kännedom om Korsnäs skogars historia (stencil)

I huvudet på ordförande angående sällskapets framtid.

När sällskapet bildades för snart 30 år sedan, var syftet dels att förvalta Schrödersamlingarna, dels att nyttge Schröders böcker.

Vad gäller samlingarna fanns dessa först till beskådande i Arvika, därefter har de tråkigt nog legat nerpackade på Värmlands Muséum. Nu verkar dock en lösning vara i sikte.

Vad gäller böckerna tedde sig detta vid slutet av 80-talet vara ett mastodontarbete som skulle ta flera decennier i anspråk.

Nu 30 år senare börjar vi så smått inse att om bara några år är vi i mål. Då har vi tagit fram nyttgåvor av samtliga Schröders böcker. Syftet med föreningen kan därmed sägas vara uppfyllt.

Frågan som då infinner sig är: Vad ska vi göra med föreningen sedan? Hur vårdar vi bäst minnet av Gustaf Schröder. Ska vi...

- bli ett jakthistoriskt sällskap i största allmänhet?
- ge ut nyttgåvor av andra författare som skrivit i Schröders anda?
- på andra sätt verka för att öka kunskapen och intresset för Gustaf Schröder?
- arbeta med att öka kunskapen och finna rätt på fler artefakter som tillhört Schröder?

Detta är några av de frågor vi arbetar med i styrelsen. En förening är dock ingenting utan medlemmarna. Finns det människor ute i stugorna som sitter på riktigt bra idéer? Var i så fall inte rädda för att höra av er med vad ni tycker. Det är till syvende og sist ni som utgör föreningens ryggrad.

Att upplösa sällskapet ser jag inte som ett alternativ?

Udo Johansson ordförande.

Avsändare:
Gustaf Schröder-Sällskapet
Box 34
782 31 Malung

B

SÄLJES/KÖPES/BYTES

Jag säljer, köper eller byter äldre böcker och skrifter om jakt, fiske och naturvetenskap. Vid intresse kontakta Göran Bergman 070-265 80 90 eller e-post goran@gbergman.nu

KÖPES

Jakttabell 1921, 1922, 1925, 1926, 1929, 1932 och 1/7 1992 - 1/7 1993 från Gyttertorp samt Jakttabeller från Normal AB Svenska Krutfaktorierna, Landskrona 1926, 1928, 1936, 1946, 1951, 1958 och de därefter utgivna Brevkortsjakttabellerna fram till 1967. samt gammal hagelammunition och patronaskar.

Telefon 076-850 35 35, 0413-72151, e-post erik.svensson@tele2.se

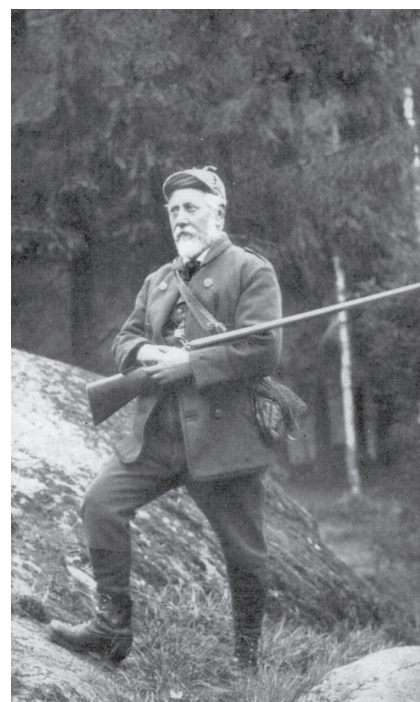
Schröder-Shopen

Här kan Du köpa medlemspyrlar och komplettera Dina Årsböcker. Allt till låga medlemspriser. Beställningen görs enklast via E-post: sallskapet@gustafschroder.se

Du kan köpa de flesta av våra tidigare årsböcker till medlemspris; 100 kr per styck. Köper du 5 böcker betalar du bara för 4! Tänk bara på att aktuellt porto tillkommer! Följande böcker finns kvar på lager: **En timmermärkars minnen** (1994), **Med Hund och bössa** (1996) **Pavo Makkran** (1998), **Finntorpet i Västerskogen** (1999), **Pekka Huskoinen** (2000), **En bruksbokhållares minnen** (2001), **Herman Falk** (2002), **Från brukskontor och timmerskog** (2003), **Den gamle fogdeskrivaren** (2004), **Ur fjällfolkets liv** (2005), **Minnen från skogarna** (2006), **Mina jaktkamrater** (2007), **Från skilda marker** (2008),

Svenska Jakten (2009), **Minnen från mitt jägarliv** (2010), **Från pojke och gubbåren** (2011), **Mellan Kölen och Siljan** (2012), **Vägledning i fiske** (2013), **Jakt, fiske och vildmarksliv** (2014), **Skidor och skidlöpning/ Jägaren under nya jaktstadgan** (2016), **Jaktminnen från fjäll och sjö** (2017). Övrigt: **Jubileumsskriften** 50 kr, **Mansbilden hos Gustaf**, uppsats, 100 kr, **Vykort** 5 kr/st, **Pins** (metallmärken) 25 kr/st. **Beställning görs enklast via e-post, se nedan!**

Köpa Gustaf Schröder

NYING är medlemsbrev för Gustaf Schröder-Sällskapet

Utgivare: Sällskapets sekreterare
Göran Bergman, Tel 070-265 80 90.

E-post: goran@gbergman.nu

Ordförande: Udo Johansson
076-826 26 15.

Kassör: Christer Karlsson
070-304 57 84

Postadress: Box 34, 782 31 Malung

Webbida: gustafschroder.se • Gustaf Schröder-Sällskapet finns även på facebook!

Gustaf Schröder-Sällskapets plusgirokonto 464 56 93-5

För utländska medlemmar:

IBAN SE3295000099602646456935 Nordea Bank AB

SWIFT NDEASESS

E-post: sallskapet@gustafschroder.se

ISSN 1102-8238

Produktion: Bo & Göran

Ändra adress!

Om Du flyttar eller om posten ändrat Din adress är det viktigt att Du meddelar sekreteraren den nya adressen snarast möjligt.